

Sygn. akt II Ca 508/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Irena Dobosiewicz (spr.)

Sędziowie - SO Janusz Kasnowski

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Skarbu Państwa - Dyrektora Aresztu Śledczego w B.

o likwidację niepodjętego depozytu na skutek apelacji wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt: II Ns 352/13

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie i stwierdzić likwidację niepodjętego depozytu w postaci środków pieniężnych w kwocie 100,10 zł (sto złotych i dziesięć groszy) znajdujących się w depozycie Aresztu Śledczego w B. pod numerem (...) stanowiących własność S. K. syna B. i M. zmarłego w dniu 13 lipca 2009 r. - przez przejście ich własności na rzecz Skarbu Państwa,

II. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

Na oryginale właściwe podpisy

II Ca 508/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Skarb Państwa Areszt Śledczy w B. złożył wniosek o likwidację niepodjętego depozytu należącego do S. K. w kwocie 100,10 zł. wskazując że osoba ta, jako osadzona w dniu 13 lipca 2009 r. zmarła. Wobec tego w dniu 16 lipca 2009 r. na tablicy ogłoszeń Aresztu Śledczego w B. wywieszono na okres 6 miesięcy ogłoszenie wzywające spadkobierców zmarłego do odbioru tych środków, jednak brak działania ze strony tychże skutkowało koniecznością wystąpienia z wnioskiem.

Do wniosku dołączone kserokopie karty depozytowej i ogłoszenie z 16 lipca 2009 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2013 r. oddalił wniosek. Podniósł, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów przechowujący depozyt jest obowiązany wezwać uprawnionego do odbioru w terminie, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy oraz pouczyć go o skutkach jego niepodjęcia, przy czym najistotniejszym skutkiem jest przejście praw tego depozytu na rzecz Skarbu Państwa (art. 2 pkt 3 ustawy). Z kolei art. 4 tej ustawy stanowi, że likwidacja niepodjętego depozytu z mocy prawa następuje w razie niepodjęcia depozytu przez uprawnionego, mimo upływu terminu do jego odbioru, który wynosi, zgodnie z ust. 2, 3 lata od dnia doręczenia wezwania do odbioru uprawnionemu lub wezwania, o którym mowa w art. 6 ust. 5.

Wskazał nadto Sąd Rejonowy, że w przypadku gdy nie jest znane miejsce zamieszkania lub siedziba uprawnionego, przechowujący depozyt występuje do organu prowadzącego właściwą ewidencję, rejestr lub zbiór danych o udzieleniu informacji umożliwiających ustalenie tego miejsca.

Wnioskodawca, w ocenie Sądu Rejonowego, nie wykazał, aby dokonał ustaleń w trybie przewidzianym w art. 6 ust. 3 ustawy osób uprawnionych do odbioru depozytu, aby podjął właściwe czynności zmierzające do ustalenia kręgu spadkobierców zmarłego. Nadto, z przywołanym art. 6 ust. 4 ustawy, w takim przypadku jak w sprawie, gdy uprawniony nie jest znany lub nie jest możliwe ustalenie jego miejsca zamieszkania, wezwanie do odbioru może nastąpić po upływie 3 lat od dnia złożenia depozytu; skoro zgon osadzonego nastąpił w lipcu 2009 r., to wezwanie winno być dokonane w lipcu 2012 r., a termin odbioru upływa najwcześniej w lipcu 2015 r.

W apelacji wnioskodawca domagał się zmiany postanowienia i orzeczenia zgodnie z wnioskiem, podnosząc, iż dokonał wszystkich przewidzianych ustawą czynności.

1

Zdaniem skarżącego, błędne są wnioski Sądu Rejonowego, iż w sprawie wnioskodawca winien zachować się w sposób, o którym mowa w art. 6 ust. 4, gdy tymczasem w sprawie ma zastosowanie ust. 5 art. 6, nie jest to bowiem depozyt sądowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy podlegała uwzględnieniu.

Sąd pierwszej instancji oparł swoje orzeczenie na stanowisku, że wnioskodawca, z racji braku informacji o osobie uprawnionej do podjęcia depozytu, a tym bardziej o jej miejscu zamieszkania, nie wykazał, że podjął czynności celem ustalenia tej osoby poprzez wystąpienie do organów prowadzących właściwą ewidencję, rejestr lub zbiór danych, o czym stanowi art. 6 ust. 3 z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. 2006 r. Nr 208, poz. 1537 ze zm.). Nadto Sąd Rejonowy zaznaczył, że skoro nie można było ustalić osoby uprawnionej, to zgodnie z art. 6 ust. 4 tej ustawy wezwanie do odbioru mogło nastąpić w sprawie po upływie 3 lat od dnia złożenia przedmiotu do depozytu. Zatem termin 3 lat do podjęcia depozytu jeszcze nie upłynął (art. 4 ust. 2 ustawy).

Wydając zaskarżone postanowienie Sąd pierwszej instancji w niedostateczny sposób uwzględnił okoliczności towarzyszące niniejszej sprawie, czego skutkiem było oddalenie wniosku o stwierdzenie likwidacji niepodjętego depozytu.

Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że przedmiotem depozytu były środki pieniężne w kwocie 100,10 zł będące własnością S. K., który zmarł w Areszcie Śledczym w B. w dniu 13 lipca 2009 r. w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności. Z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika, że osadzony nie miał najbliższej rodziny. Zatem administracja jednostki nie mogła skierować wezwania do odebrania środków pieniężnych. Wniosek taki wynika z treści notatki służbowej /k.10/. Wobec tego wnioskodawca, poprzez wywieszenie ogłoszenia w siedzibie Aresztu Śledczego w dniu 16 lipca 2009 r. na okres sześciu miesięcy, wezwał uprawnionego do odbioru depozytu wskazując na fakt, że w przypadku bezskutecznego upływu trzech lat od dokonanego wywieszenia, środki pieniężne znajdujące się w depozycie przechodzą na rzecz Skarbu Państwa. Ogłoszenie zostało zdjęte w dniu 18 stycznia 2010 r. Po upływie trzech lat od tego momentu Skarb Państwa - Areszt Śledczy w B. wystąpił z przedmiotowym wnioskiem.

2

W ocenie Sądu Okręgowego działania wnioskodawcy były adekwatne do okoliczności faktycznych występujących w niniejszej sprawie i tym samym spełniały wymogi narzucone mu treścią ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów. Kwota znajdująca się w depozycie była niewielka, zaś osadzony nie posiadał bliskiej rodziny, co ustalono po rozmowie z wychowawczynią oddziału, na którym przebywał zmarły. Od jego śmierci w 2009 r., która przecież nastąpiła w Areszcie

Śledczym w B., nie ma informacji, aby ktokolwiek z jego bliskich zjawiał się w siedzibie jednostki. Zatem nie można było oczekiwać od wnioskodawcy, że podejmie dodatkowe działania celem ustalenia uprawnionego do odbioru depozytu. Zważyć bowiem należy, że działania takie nierzadko wymagają nakładów finansowych. Ich ewentualne poniesienie, w porównaniu do kwoty depozytu, zdaje się w tym wypadku nie mieć uzasadnienia. Co więcej, z racji ustalenia braku posiadania przez osadzonego bliskiej rodziny, także z tego powodu ewentualne poszukiwania uprawnionego w niniejszej sprawie jawią się jako niezasadne, bowiem wysoce prawdopodobne jest, że nie przyniosłyby oczekiwanego rezultatu.

Biorąc pod uwagę powyższe wywody, nie wydaje się być zasadne także stwierdzenie Sądu pierwszej instancji, że z uwagi na treść art. 6 ust. 4 ustawy, trzy letni termin do odbioru depozytu mógłby upłynąć w sprawie dopiero w lipcu 2015 r. Zważyć należy, że przedmiotowe środki pieniężne, w związku z przewożeniem S. K. do różnych zakładów karnych, kilkakrotnie zmieniały miejsce depozytu. Po numerze depozytu w Areszcie Śledczym w B. ustalić można, że zostały one tam przekazane w 2009 r. Niewiadomo natomiast kiedy faktycznie środki te zostały złożone do depozytu. W ocenie Sądu Okręgowego od tego dnia liczyć należy termin trzech lat, o którym mowa w omawianym przepisie.

Wobec tego, zdaniem Sądu Okręgowego, istnieją podstawy do stwierdzenia, że wnioskodawca dochował warunków wynikających z treści przepisów ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów. W myśl art. 6 ust. 5 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy wezwał uprawnionego przez wywieszenie na tablicy informacyjnej w swojej siedzibie do odbioru depozytu w terminie trzech lat od tego wezwania. Jednocześnie poinformował o skutkach braku odebrania depozytu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie i stwierdził likwidację niepodjętego depozytu w postaci środków pieniężnych w kwocie 100,10 zł znajdujących się w depozycie Aresztu Śledczego w B. pod numerem (...) stanowiących własność S.

K. syna B. zmarłego w dniu 13 lipca 2009 r. - przez przejście ich na rzecz Skarbu Państwa (punkt I).

Na podstawie art. 108 § 1 k.p.c, z racji tego, iż wnioskodawca był zwolniony od kosztów sądowych. Sąd Okręgowy kosztami tego postępowania obciążył Skarb Państwa (punkt II).